

[Ninn-Hansen.]

riode, hvor den netop skulle ind og virke i produktionen. Alle disse ting kan selvfølgelig være triste nok at drøfte, men værre er det, at arbejdsløsheden både vil blive større og mere langvarig, hvis man ikke effektivt griber ind over for den med de økonomiske midler, der skal kunne skabe nye arbejdspladser og holde de nuværende i gang. Selv bestemmer vi selvsagt ikke det hele. Det er rigtigt, som nu sidst hr. Hilmar Baunsgaard stærkt påpegede, at de internationale konjunkturer har betydning, men det er jo ikke ligegyldigt, hvad vi selv gør, om vi vil gøre noget eller ej. Jeg synes ikke, det har den helt store interesse at diskutere, hvad vi kunne have gjort. Selvfølgelig er mit parti af den opfattelse, at det ville have været en fordel, hvis man havde gennemført den omkostningsdæmpende politik, som vi foreslog i februar 1974, altså for mere end et år siden. Så ville man kunne have taget toppen af den arbejdsløshed, man fik, men det skete ikke, og hvorfor diskutere det, når sagen er alt for alvorlig til blot at se tilbage, men hvor det er aldeles nødvendigt at se frem.

Det, der vel må interessere mest i forbindelse med spørgsmålet om, hvordan man så skaber beskæftigelse, må vel være at finde ud af, hvor beskæftigelsen kan blive, og hvordan den hidtidige beskæftigelse blev skabt, og dér er jo ingen tvivl. Det var industriens eksplosive udvikling i 1960'erne, der gav os de mange arbejdspladser, der gav os en velfærdsstats udvikling, som ingen havde ventet. Det var industriens produktion og afsætning, der var betingelsen for den høje beskæftigelse, og da det gik den anden vej for industrien, da man ikke kunne fortsætte denne vækst, så fik vi arbejdsløshed.

Jeg synes, det er værd at bemærke dette i forbindelse med de mange ting, man drøfter, også sådan at man måske burde lægge lidt mere vægt på, det synes jeg i hvert fald, hvad der blev peget på f. eks. i forbindelse med en energipolitik. Jeg er forundret over, at det store flertal i denne sal har så god tid, når det drejer sig om at tilrettelægge en energipolitik, der kunne hjælpe dansk produktion. Industrirådets formand har for nylig meget klart fremhævet betydningen af en hurtig stillingtagen til atomkraftværker. Alligevel vil folketinges flertal ikke tage stilling til det.

Det er også en underlig diskussion, hvor man på et tidspunkt, hvor vi har arbejdsløshed, i fuld alvor diskuterer, om man skal hindre den energikilde, jeg nævnte, og andre energikilder, fordi man faktisk vil undgå væksten i produktionen. Men det er da et aldeles afgørende spørgsmål, hvis man vil klare beskæftigelsen. Skal vi bevidst søge at undgå en vækst, en produktionsforøgelse, eller er det således, at man kan løse de trivselsproblemer, som man med rette taler om, samtidig med at man indstiller sig på at forøge væksten i produktionen for at klare bl. a. beskæftigelsen? Der er jo ingen tvivl om, at industrien har en kolossal stor samfundsmæssig opgave i forbindelse med begge spørgsmål, trivselen og væksten, og jeg mener ikke, at disse to ting er uforenelige. Jeg synes, der blev sagt noget meget rigtigt af formanden for F. L. Smidth, direktør Arnth-Jensen, på selskabets generalforsamling den 30. maj:

„Økonomisk vækst og menneskelig trivsel er ikke modsætninger, og vi behøver ikke at vælge mellem det ene og det andet — hvis vi blot lærer at afpasse samfundets forbrug efter dets indtjening. Trivsel og tryghed forudsætter nu engang et økonomisk fundament, og det kan kun tilvejebringes gennem erhvervenes ydeevne.

Spørgsmålet om, hvorvidt industrien kan bidrage til samfundsudviklingen, må derfor besvares ikke alene med et ja, men også med understregning af, at et samfund overhovedet ikke kan udvikles, uden at det sker under medvirken af landets hovederhverv. Derfor bør den økonomiske og arbejdsmæssige indsats, der udøves i de tusinder af industrielle virksomheder, ikke mistænkeliggøres, men anerkendes som et nyttigt virke, der kan give den enkelte mening i tilværelsen og samfundet styrke til fortsat vækst.“

Jeg mener, at denne udtalelse og en række andre udtalelser fra industrien er en håndsrækning til de politiske myndigheder, som skal medvirke til, også gennem lovgivningen, at fremme beskæftigelsen her i landet. Men er disse tilbud blevet taget op? Jeg kan henvise til, hvad jeg før sagde om Industrirådets formands ønske om atomkraftanlæg. Hvis man ser den måde, man behandler erhvervslivet og industrien på, er det så rimeligt, når man kalder så stærkt på dens